

Publicerad 2009-01-31 11:31 av anits

*kunna få börja den nya dagen i min egen takt,
är en gåva som jag är glad att få ha*

LÖRDAG MORGON 31 JANUARI

Lördag morgon, den sista dagen i januari månad,
jag vaknar tidigt, öppnar mina ögon, ser ut genom
fönstret, det börjar ljusna, jag kan se granarnas
toppar där jag ligger, dom lyser så vackert av den
vita snön, som ännu ligger kvar på grenarna

Jag är trött vänder på mig, och somnar om, nästa
gång jag vaknar, hör jag att ring så spelar har börjat,
ligger kvar en stund, vill inte gå upp idag, gårdagen
finns kvar inom mig, känner mig olustig och mycket,
mycket trött

Till slut går jag upp, det är mulet, men inte grått, den
vita snön lyser upp, jag gör i ordning kaffe, står och
ser ut genom fönstret, när jag väntar på att mitt kaffe
ska bli klart

Det är vackert med den vita snön, det är tyst och stilla,
jag njuter av tystnaden och utsikten, i snön kan jag se
att et rådjur gått över gräsmattan, snöskotrar har gjort
avtryck i snön, det var säkert det ljudet av den, jag hörde
sent i går kväll, när jag såg på TV.

En man med två hundar kommer gående på vägen,
hundarna stannar, börjar nosa runt i dikeskanten,
så fortsätter mannen och hundarna nedför backen,
och jag ser dom inte längre

Nu dyker hästen upp vid stängslet, han ser så ensam
ut där i hagen, dom brukar vara två, men nu syns bara
en, jag har alltid haft respekt för hästar, går inte gärna
nära, men att se dom så här på avstånd, från mitt fönster,
är så fint

Så hör jag att mitt kaffe är färdigt, slutar stå och drömma,
går ut i köket och håller upp kaffe i en mugg, undrar vad
den här dagen har i sitt sköte, vad den har att ge mig, med

kaffet urdrucket och koppen tom, bestämmer jag mig för att
i dag ta en tur med sparken, ta med kameran, njuta av dagen
som nu får ta sin början

anits 31 januari 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten